

sygn. akt VI Gz 131/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie : SO Beata Hass-Kloc (spr)

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2017r.,

na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z powództwa R. H. Drogowy Transport Samochodowy R. L. w K.,

przeciwko A. A. w S. ((...))

o zapłatę kwoty 15 319,65 złotych

w przedmiocie zażalenie biegłego na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 9 stycznia 2017r co do wynagrodzenia dla biegłego

postanawia:

odrzucić zażalenie.

SSO Anna Harmata SSO Andrzej Borucki SSO Beata Hass-Kloc

UZASADNIENIE

Zaskarżonym Postanowieniem z dnia 9.01.2017r , sygn. akt V GC 505/14 Sąd Rejonowy w Krośnie V Wydział Gospodarczy zmienił orzeczenie referendarza sądowego z dnia 30 czerwca 2016r w ten sposób ,że przyznał biegłemu wynagrodzenie za sporządzenie opinii w przedmiotowej sprawie w kwocie 264,97 zł (pkt I) , oddalając wniosek w pozostałym zakresie (pkt II).

W uzasadnieniu powyższego podał ,że pozwany - A. A. w S. ((...)) złożył skargę na postanowienie referendarza sądowego w przedmiocie rozpoznania wniosku o przyznanie powołanemu w sprawie biegłemu K. M. wynagrodzenia za sporządzoną przez niego opinię z dnia 30 czerwca 2016r. w części co do kwoty 635,63 złotych, zarzucając naruszenie art. 288 ustawy z dnia 17.11.1964r. kodeks postępowania cywilnego w związku z art. 89 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez ustalenie wysokości należnego biegłemu wynagrodzenia na kwotę 900,60 złotych, na skutek błędnego ustalenia czasu i nakładu pracy, jaki biegły musiał przeznaczyć na sporządzenie opinii i uznanie za uzasadniony czas i nakład pracy ilości 10 godzi, nie zaś 30 jak wskazał biegły oraz naruszenie art. 288 kpc w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24.04.2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym poprzez zastosowanie do wyliczenia wynagrodzenia biegłego stawki wysokości 1,7 % kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której

wysokość określa ustawa budżetowa, podczas gdy złożoność problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunki, w jakich była sporządzana nie uzasadniają przyjęcia stawki wyższej niż 1,5 % kwoty bazowej.

Pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku biegłego o zasądzenie wynagrodzenia ponad kwotę 264,97 złotych.

Jako argument niniejszego pozwany podał, że referendarz sądowy dokonał błędnej oceny czasu i nakładu pracy biegłego, przy uwzględnieniu, że opinia liczy zaledwie 7 stron i zawiera jedynie wyliczenie technologicznego czasu naprawy w oparciu o kalkulacje zawarte w aktach sprawy, tabelaryczne zestawienie przebiegu naprawy pojazdu i zestawienie stawek najmu pojazdów jakie biegły ustalił w 2013r. na potrzeby innych opinii i czas ten należy uznać za znacznie zawyżony.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy w rozważaniach prawnych wskazał, że biegły K. M. w związku z postanowieniem Sądu z dnia 22 października 2015r. (k.232) i zleceniem z dnia 12 listopada 2015r. (k.233) przedstawił opinię z dnia 6 maja 2016r., która została złożona do Sądu w dniu 7 czerwca 2016r. (k.234 – 240). Do opinii biegły dołączył kartę pracy z 7 czerwca 2016r., w którym wskazał, że na zapoznanie się z materiałem dowodowym poświęcił 8 godzin, na jego analizę 7 godzin, na przygotowanie opinii 6 godzin, ustalenie ofert najmu i parkowania pojazdów – 4 godziny i na sporządzenie opinii 5 godzin – łącznie 30 godzin, wystawiając rachunek z dnia 7 czerwca 2016r. na kwotę 900,60 złotych i ustalając cenę za 1 godzinę na kwotę 30,02 złotych (rachunek nr (...) z 7.06.2016r. – k.251, karta pracy biegłego z 7.06.2016r. – k.252).

Dalej podał, że postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016r. referendarz sądowy przyznał biegłemu K. M. kwotę 900,60 złotych, tytułem wynagrodzenia za sporządzoną opinię.

Wskazał, że na uzasadnienie wydanego postanowienia referendarz podniósł, że przedstawione przez biegłego koszty są zgodne z kwalifikacjami biegłego oraz czasem i nakładami koniecznymi do sporządzenia opinii. Referendarz podał też, że przedstawiony przez biegłego czas badania akt sprawy, analizy materiału dowodowego, ustalenia ofert najmu pojazdów i przygotowania opinii jest adekwatny do rozmiaru i obszerności materiału (postanowienie z dnia 30.06.2016r. – k. 256).

Sąd Rejonowy oceniając powyższe przyjął, że stanowisko strony pozwanej zawarte w uzasadnieniu skargi z dnia 26 lipca 2016r. na postanowienie referendarza sądowego z dnia 30 czerwca 2016r. jest uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie.

Naprowadził, że biegły zdaniem Sądu Rejonowego znacząco zawyżył czas przygotowania swojej opinii.

Sąd Rejonowy przyznał pozwanemu, że sprawa nie należy do skomplikowanych i biegły w swojej praktyce niejednokrotnie miał do czynienia z podobnymi sprawami i wydawał do nich opinie.

Sąd I instancji podniósł, że do momentu wydania opinii akta liczyły 233 strony, a zatem zapoznanie się z materiałem dowodowym winno zająć biegłemu nie więcej niż 2 godziny, analiza materiału dowodowego znajdującego się w aktach także nie powinna zająć biegłemu więcej jak 2 godziny, przygotowanie opinii – 3 godziny, ustalenie ofert najmu i parkowania pojazdów, z racji wcześniej wydawanych sądowi opinii – 1 –godzinę i sporządzenie opinii – 2 godziny.

Łącznie czas poświęcony na wydanie opinii winien zdaniem Sądu Rejonowego wynieść 10 godzin i na taką ilość czasu pracy biegły winien wystawić kartę pracy oraz rachunek.

Sąd Rejonowy zgodził się także z pozwanym, że stawka procentowa odnosząca się do kwoty bazowej – 1 766,46 złotych jest przez biegłego zawyżona.

Jego zdaniem sprawa pod kątem wydania opinii specjalistycznej nie należy do skomplikowanych, zatem uzasadnione jest przekonanie pozwanego o zastosowaniu stawki procentowej 1,5 % stawki bazowej.

Reasumując Sąd Rejonowy uznał należy że łączna kwota wynagrodzenia dla biegłego powinna wynosić kwotę 264,97 złotych (1,5% z 1 766,46 x 10 godzin) i na skutek skargi pozwanej, na podstawie art. 398²³ § 1 kpc, zmienił postanowienie referendarza z dnia 30 czerwca 2016r. i orzekł jak w sentencji zaskarżonego postanowienia.

Powyższe orzeczenie zaskarżył je biegły wnosząc o jego uchylenie w całości i utrzymanie orzeczenia referendarza sądowego w całości.

W pisemnych motywach podniósł ,że czas wskazany w karcie pracy był rzeczywisty i odpowiadał faktycznemu nakładowi pracy biegłego w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje :

Zażalenie biegłego podlegało odrzuceniu.

Oceniając powyższe wypada zauważyć ,że art. 398²³ kpc stwarza wyłom w unormowaniu zawartym w art. 398²² par 2,3 kpc , albowiem nadaje skardze na postanowienie referendarza w przedmiocie kosztów sądowych lub kosztów procesu charakter suspensywny (a nie anulacyjny); zaskarżone postanowienie nie traci mocy , lecz zostaje jedynie wstrzymania jego wykonalności , a sąd rozpoznaje skargę jako sąd II instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu.

Postanowienia referendarza w przedmiocie kosztów sądowych lub kosztów procesu znajduje swe umocowanie w art. 108 par 1kpc , a także art. 83,93,118 ,125 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (u.k.s.c.).

Dotyczą one zatem:

- szczegółowego wyczenia kosztów obciążających strony (art. 108 par 1 kpc),
- zwrotu opłaty (art. 82 u.k.s.c.)
- ustalenia należności świadków , biegłych , tłumaczy i stron (art. 93 u.k.s.c),
- zwolnienia od kosztów sądowych i innych czynności z tym związanych (art. 118 kpc w zw. z art. 101-111 u.k.s.c.),
- odroczenia lub rozłożenia na raty należności sądowych (art. 125 u.k.s.c).

Jak wynika z powyższego zaskarżone orzeczenie należy do kręgu w/w orzeczeń, a Sąd Rejonowy rozpoznając w/w skargę działał jako Sąd II instancji, co powoduje ,że wniesione zażalenie jako niedopuszczalne należało odrzucić po myśli art. 397 par 2 kpc w zw. z art.370 kpc.

Na marginesie Sąd Okręgowy zauważa ,że zgodnie z art. 22 u.k.s.c. opłata sądowa od zażalenia na postanowienie w przedmiocie wynagrodzenia i zwrotu kosztów poniesionych przez biegłego jest opłatą stałą i wynosi 40 zł , a nie jak przyjął to Sąd Rejonowy ,że jest to kwota 30 zł. Sąd Okręgowy nie wzywał o uzupełnienie w/w opłaty sądowej mając na uwadze powyższe oraz treść art. 126² par 2 kpc.

W konsekwencji orzeczono jak w sentencji orzeczenia.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

-(...)